

Εορτή του αγίου Πορφυρίου στην Ναύπακτο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου

Η μνήμη του οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου εορτάσθηκε σήμερα στην Ναύπακτο, στο ομώνυμο Παρεκκλήσιό του που βρίσκεται κάτω από τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Δημητρίου Ναυπάκτου.

Ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος χοροστάτησε στον εορταστικό Όρθρο και τέλεσε την πανηγυρική Θεία Λειτουργία. Μαζί του συλλειτουργήσαν ο Εφημέριος του Ναού π. Θωμάς Βαμβίνης, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος, και οι Διάκονοι π. Παΐσιος Παρασκευάς και π. Αντώνιος Αντωνιάδης.

Οι πιστοί είχαν την ευλογία να προσκυνήσουν ιερό Λείψανο του αγίου Πορφυρίου, φιαλίδιο με αίμα του (άφθαρτο υγρό ιστό), που προσκόμισε στο Παρεκκλήσιο για την εορτή ο Μητροπολίτης μας.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στον άγιο Πορφύριο ως τον «άγιο της Ομονοίας» Αθηνών. Είπε ότι ο άγιος Πορφύριος έζησε πάνω από 30 χρόνια στην Ομόνοια, επειδή από το 1940 μέχρι το 1970 υπηρετούσε ως Εφημέριος στον Ιερό Ναό του αγίου Γερασίμου στην Πολυκλινική Αθηνών, και λίγο μετά την συνταξιοδότησή του, που βρίσκεται στην πλατεία Ομονοίας Αθηνών. Έτσι, γνώρισε τον ανθρώπινο πόνο, τον σωματικό, τον ψυχικό και τον πνευματικό στο κέντρο της Αθήνας.

Αυτό το γεγονός χρησιμοποιούν μερικοί για να τον θεωρούν ως το κατ' εξοχήν πρότυπο της ορθοδόξου ζωής και θεολογίας, τον θέτουν σε μεταπατερικά πρότυπα και διαγράφουν όλη την ησυχαστική ζωή• και μάλιστα τον επαινούν, υποτιμώντας άλλους συγχρόνους αγίους. Όμως, περιπίπτουν σε σοβαρά θεολογικά σφάλματα, διότι όλοι οι άγιοι μετέχουν της ίδιας αγιοποιού ενεργείας του Θεού, αλλά κάθε άγιος έχει ιδιαίτερα χαρίσματα και όλοι μαζί συγκροτούν το Σώμα της Εκκλησίας.

Πέρα από αυτό παραβλέπουν την όλη ασκητική ζωή του αγίου Πορφυρίου, ότι σε ηλικία 13 ετών με θεία έμπνευση πήγε στα Καυσοκαλύβια, στην έρημο του Αγίου Όρους, ότι εκεί έζησε με θείο ζήλο και έλαβε το χάρισμα της νοεράς προσευχής και το προορατικό χάρισμα. Έπειτα, παραβλέπουν ότι σε όλη την μετέπειτα ζωή του έζησε ως ησυχαστής, ακόμα και στην Ομόνοια, και ότι μετά την συνταξιοδότησή του έζησε σε ερημικούς τόπους και στο τέλος της ζωής του εγκατέλειψε όλες τις ανθρώπινες ανέσεις και επέστρεψε στα Καυσοκαλύβια, στην έρημο του Αγίου Όρους, καίτοι ήταν σοβαρά άρρωστος, όπου και εκοιμήθη με βαθύτατη ταπείνωση στην αφάνεια.

Επομένως, **δεν μπορούν να παραβλέπουν τις ησυχαστικές προϋποθέσεις του αγίου Πορφυρίου, ούτε να τον θέτουν σε ανταγωνιστικές σχέσεις με άλλους συγχρόνους αγίους. Αυτό συνιστά βλασφημία.**

Ο Σεβασμιώτατος κατέληξε ότι ο **άγιος Πορφύριος είναι καρπός όλης της ευαγγελικής ησυχαστικής ζωής, είναι καρπός της ερήμου και είναι παράδειγμα για μας που εργαζόμαστε ποιμαντικά στον κόσμο, ώστε να κάνουμε αυτό το έργο με τις προϋποθέσεις που το έκανε αυτός, γιατί**

κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή: «δαιμόνων εστι θεολογία η δίχα πράξεως γνώσις».

Μετά το τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σύνδεσμος Αγάπης της Ενορίας του Μητροπολιτικού Ναού δεξιώθηκε στο Ενοριακό Κέντρο όλους τους παρευρισκόμενους στις τελετές της μνήμης του οσίου Πορφυρίου.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)